

Godišnja pretplata Din 30.—
za inozemstvo dvostruko

Adresa Uredništva i Uprave:
Šibenik, sv. Martina.

"Katolik" izlazi svaki tjedan.

KATOLIK

Vlasnik i odgovorni urednik
Sveć. Joso Felicinović
Šibenik ulica sv. Martina

Štampa: Pučka Tiskara
(Braća Matačić pk. Petra
Predstavnik Vjek. Matačić

Oglasi po naročitoj tarifi

Najveći neprijatelji kršćanstva

Masonerija i komunisti, bezvjerska gospoda i bezvjerski proletari, koji se rado rukuju kad treba navaliti na katolicizam, odstraniti iz javnog života vjeru, temelj kršćanske civilizacije i progoniti ili ubijati svećenike kao zastupnike i pionire Krista i Evanđelja... to su najveći neprijatelji kršćanstva i Crkve.

Zelena braća: i crveni proletari kao što u Meksiku i u Rusiji isto tako isto opet složno rade ovih dana u Španiji nebi li onamo odzvenilo jednom kristovoj Crkvi.

Kažu da je povijest učiteljica života; a iskustvo nam kaže da laičizam visokih i nižih staleža daje uvijek isti plod. Crkvi je sve isto ako je progona od bogatih i učenih mesona ili od nekih i siromašnih njihovih učenika, komunisti.

Zar nije sve isto, dali je francuska kraljevska obitelj ubijena od bezvjerske gospode ili je ruska carska obitelj ubijena od bezvjerskih proletara? Komunisti su dobro naučili lekciju: sloboda, jednakost i bratstvo al samo za one koji jednako misle, a za sve ostale... giljotine, olovo i benzin.

Komunisti logično hoće da sprovedu u društveni život do skrajnog zaključka laička načela masonerije. Ako je vjera dobra samo za mali narod, oni su je logično proglasili „opijum, naroda“ i jer je to stvar savišna, pače štetna za uspjeh njihovih načela, treba je istrijebiti sa ovoga svijeta i ako se nemože milom, onda silom.

Masonerija i liberalizam, hoće da uguše Crkvu pomalo, t. zv. parlamentarnim većinama, tobože zakonima, ili apsolutističkim naredbama. Komunistima se naprotiv žuri osvojiti svijet, i masonerija da zaštiti sebe od tih divljih svojih učenika, pokazuje prstom na ostatke katoličke Crkve od nje već progona, nebi li s njima nasitila gladne želudce crvenih proletara.

Masonerija sa starim liberalizmom potjerala je Družbu lausovu, pokrala je kongregacije, proglasila je crkvena

imanja državnim dobrom... a da svijet nebi rekao da je okrutna, ostavila je uspat po kojeg i golog i gladnog svećenika i po kojeg fratra i koji samostan umjetničke vrijednosti. I to joj je poslije dobro došlo, da odstrani od sebe i od kapitalizma krvavičko osvajačko raspoloženje komunisti koji marširaju da osvoje svijet dinamičnom i benzinom. Barem za čas će se zaustaviti, dok oni u inozemstvo spremaju svoja bogatstva.

Tako isto židovi, koji su vodili u Rusiji bolševističku revoluciju, da sebe spase, pokazali su na crkvu kao na najvećeg neprijatelja naroda, koju treba strijebiti sa lica zemlje... i nekane mase su slušale i vjerovali nezahvalno zaboravljajući na dobročinstva Crkve.

Komunisti kao i svi revolucionerci, nijesu junaci. Naučili su dobro lekciju, te svoju krvoločku mržnju isklanjaju najprije na mirnim svećenicima, fratriba i na crkovnim zgradama... jer je s njima najlakše obračunati.

Ali kad se je Republika Španjolska stavila da brani ljudska i građanska prava svećenika i fratara i da štiti njihova imanja, tada je i vojska i republikanske straže osjetila na svojim leđima mržnju naučanih antiklerikalnih masa, koje imaju želudce bez dna i veoma zdrave i jake zube. Komunisti, kad su proždrii pope i fratre, kako su im savjetovali masoni, tražili su još i državnu vlast. No kad im je nijesu dali, pokušali su pučkama i topovima da je silom osvoje to sve: u ime slobode jednakosti i bratstva. Revolucija prema pravu i zakonu, pozna jedan sami logični zaključak: tvoja smrt moj je život. Ima i kod nas antiklerikalaca a zatim rukavicama, koji bi rado „odstranili“ iz naših krajeva katoličko svećenstvo, Papu i katol. Crkvu. Kvokodilekim suzama duboko su žalili na prijetnje naših komunisti koji su bili nakanili da se ubojstvima riješe svojih župnika a oskvrnuli su samo po

koju kapelicu... ali ta gospoda, a fino obučena, nijesu lila krokodilske suze kad su sami govorili da bi bilo dobro zaklati sve popove i fratre ili u lažnom patrijotskom žaru išli da kukavno denunciraju vlastima popove i fratre, za riječi i djela što ih nijesu rekli ni učitali. Junaci?!

Pa da nije masonerija i stari liberalizam uvijek i svuda jednak?

Zato mi smatramo masoneriju i komunistam najvećim neprijateljima kršćanstva, civilizacije i društvenog reda: Rusija, Meksiko i Španija dobra su škola.
Joje

Euharistični trijumf Krista Kralja

U glavnom gradu južno američke republike Argentine, Buenos-Ayres-u, dovršen je prošli mjesec, veličanstveni 32 međunarodni euharistički kongres. To je bila prava i iskrena apoteosa Euharistije pod vedrim nebom i u mirisu proljetne prirode, koja se tamo tek sada budi na novi život. Argentinski narod je mlad, pa ga čeka radi njegovih vrлина velika i lijepa budućnost. Od tih svećanib i nezaboravnih dana, spomenut ćemo samo neke sjajne primjere pobožnosti Argentinaca. U gradskom perivoju „Palermo“ 250 svećenika pričestivalo 106.000 djece i 200.000 muževa. Na dan posvećen Bl. Djevice, predsjednik Republike general Jasto sa gospodom svojom, svi ministri i 10.000 oficira i vojnika primilo je sv. Pričest. Na svečanoj pontifikalnoj misi kojom je pjevao papinski legat, kard. Pacelli, bilo je okolo oltara: 120 prelate, 80 biskupa, 10 nadbiskupa, 4 kardinala i nekoliko tisuća svećenika.

Kongresu je prisustvovao milijun i po stranaca iz 30 različitih narodnosti. U zaključnoj procesiji je nošeno 2500 zastava.

Predsjednik Republike posvetio je — divnom posvetom molitvom — cijelu Republiku Euharističnom Isusu i poslao je brzojav Ocu [Kršćanstva Papi Piji XI. pun sinovske odanosti.

Tom prigodom je odlučeno da se opet postavi slika Bl. Gospe s djetii-

ćom Isusa na sve državne zastave, kao što je nekoć bilo.

Papa je progovorio, iz Rima, kongresistima na radio, na dalečinu od 25.000 kilometra. I njegov glas jasan, čist i očinski, stvara neopisivo oduševljenje u slušaocima.

Iznenadjeni svim ovim neočekivanim i nečuvenim vijestima, koje svjedoče da je Argentinski narod potpuno oduševljen Bogu i Crkvi, želimo, da se ti Božja djeca, kojima živi i veliki broj naših ljudi iz Dalmacije uvijek ostanu ovako vjerni idealima euharističnog Krista Kralja.

Veliki Euharistički kongres za katolike u Jugoslaviji održat će se koncem lipnja 1935. u Ljubljani.

Komunisti u Jugoslaviji

„Golema literatura stavljena je na raspolaganje marksizmu svih boja u našim krajevima. Za njih prevode i izdavaju knjige u Zagrebu Minerva, Binoza, komoraški „Naš front“, Dječna biblioteka, Naučna biblioteka, izdanje Steve Galogaže, seksualno-marksistički Eros, koji izdavaju također doseljenici. Zatim beogradski Nolit, Svetlost, Kosmos i bezbroj drugih biblioteka, a da se o časopisima, koji su žurnalistički na visini, i ne govori. Na desetke tisuća stranica marksističke literature prevedeno je na naš jezik. Prevode se glavna djela Marksa i Engelsa u raskošnoj opremi. Ta propagandistička literatura prešla je

svaku granicu, nametljiva je i cinična. Pošto je ta silna propaganda finansijski neovisna od našeg naroda i osigurana, ona je u svojim napadajima na sve one vrednote, na kojima počiva naš narodni i katolički život, upravo drska, bezobrazna i bezobzirna“. (Glasnik beogr. nadb.)

Iz crvenog raja u Španjolskoj

Još nismo ni zaboravili živinsko klanje komunista u Rusiji, gdje su ubili milijone težaka i građana, na tisuće svećenika, kaluđera i biskupa, mučili ih na najstrašnije načine, i slična klanja i streljanja koja su počinili u Meksiku i u Mađarskoj, kad, eto, novine donasaju najnovije vijesti o groznom ubijanju mučenjima, paležima i uništenju glasovitih umjetničkih zgrada u Španjolskoj. Vijesti izazivaju zaprepaštenje tako, da se može španjolska vlada samo pomisliti, ako onih 200 pohvatanih krvoločnih vođa osudi na smrt, samo da se ne bi još jednom pojavili u svom zvjerstvu premda su se francuski socijalisti usudili da mole za njih pomilovanje.

U Oviedu i u okolici komunisti su odmah iza kako su proglasili revoluciju, potražili svećenike i sjemeništa. Naišli su na devetoricu. Svaki su ih do gola nasred ulice vezali za jedan stup i tukli ih nekom motkom! Napokon došlo je benzina, s njim ih polije i zapališe. Jedni ovi mučenici su u užasnim mukama izgorjeli, dok se komunisti u

isto vrijeme urlali od bijesa. Na raznim mjestima grada Ovieda poubijeno je oko sedamdeset svećenika. U pokrajini Asturiji pokušao sve svećenike koje su pronašli. Jednog svećenika su isjekli na komade i porazbacali ih po ulici, a neke druge su izvjesili u mesnicama.

Razorili su sedamdeset što crkava, što samostana, škola i drugih zgrada, među kojima i jednu divnu staru crkvu iz 14. vijeka. Zapališe svenučilišnu knjižnicu sa 300.000 svezaka. Kao što u Oviedu tako i u Barruelou, mjestu od 6000 stanovnika, 800 rudara proglasilo je komunističku slobodnu republiku. Navaljivali su na časne sestre, učenice, i druge djevojke i žene i najstranotnije ih oskravljivali. Na koncu su ih još ubijali, oskravljivali su i samu nevinnu djecu svojih protivnika. Umrćeno je mnoštvo stranaca. Četiri stotine vojnika, koji su pokušali spasiti dragocjenu biblioteku, poslije žestoke borbe bilo je razdružano. Tada ih komunisti počeo mrcveriti. Trgali bi im pojedine udove, odsjekali dijelovi mesa, vadili oči i derali im kožu. Poslije jednog sata ovog užasnog mučenja na ulicama je ležala 400 raskomadanih vojničkih lješeva.

Tako glupe i nevjeste su stavljali dinamit pod razne crkve, samostane i zgrade, da je prilikom jedne eksplozije poginulo 500 samih komunista. Komunističke novine, kao „Pravda“ i „Hamanič“ pisale su: „Još samo 15 da-

Kinematograf

Uvod. — Kud vidimo da su se u našu kuću uvukli miševi obična zapnemo mišolovka. Unutra metnemo komadić sira ili što slično i sigurni smo za uspjeh. Miš u vonja sir i kad pokuša da do njega dođe uhvati se u stapiću. Vada bez rasprave i obrane biva osuđen na smrt. — Slična je povijest našim kinematografima. Samo malo sira... t. j. nekoliko lijepih fotografskih snimaka na izlogu, ogromna reklamna slika i... kinematografska mišolovka dnevno ulovi mnogo, mnogo velikih i malih miševa.

Zaista je kinematograf u sebi divan izum, jer je najjednostavnije sredstvo u posredovanju misli, vijesti i osjećaja srca. Neka je vrst govora koji svaki razumije; učeno i neuko, u Evropi i u Africi. Po tome kinematograf ima izvanrednu sugestivnu moć: uspješno je sredstvo za stvaranja mentaliteta. Ali danas je kinematograf, u velikoj većini obrt s kojim nesavjesni trgovci pobuđuju u čovjeku najniže nagone i na račun bolesne znatiželjnosti gledalaca dobivaju masne pare.

Sjevero američki biskup Daffy od Syracuse u svom radio govoru nije od toga mnogo vremena, rekao je da je u Sjever. Americi 25% filmova otvoreno nečudorednih, dok je

drugih 75% čisto poganskih. Od svaka četiri filma: tri obrađuju ili zločin ili seksualne prestatke. — A svakomu je poznato da su baš američki filmovi poplavlili svijet.

Pravo je zato sv. Otac Pio XI, u svom govoru „Medunar. kinematog. štampi“ (12. VII. 1931.), rekao da mu kino zadaje veliku brigu, jer, uza sve dobro što kino može da učini i čini kad je u službi istine i kreposti, nažalost je skoro uvijek, vrelo i širitelj velikog zla. Izvještaji koje Papa u zadaje vrijeme, prima sa svih strana svijeta, bolno se tuže na zle posljedice kinematografa.

Neki poduzetnici vele: dajte nam gradiva za vjerske filmove, pa ćemo i takve proizvoditi. Ali Papa je mišljenja da se ne radi samo o tome, da bi se producirali vjerski filmovi izmjenično predstavljali s nečudorednim. Ne! Treba da kinematograf kao takav, bude čudoredan, širitelj dobrote i odgojitelj. Papa, da im pokaže smjer u radu, spomenuo im je Manzonia koji učil: „nikad ne biti izdajca svete istine, niti ikada reći riječ koja odobrava opacian ili se ruga krepostima“. Najzad preporuča da štampa pomaže križarsku vojnu katoličkih Američana protiv nečudorednih filmova, jer će time steći velike zasluge ne samo za katol. Crkvu već i za cijelo čovječanstvo.

na i u Španjolskoj će vladati Sovjeti". Istina, bilo je 5000 mrtvih, 18 000 ranjenih i 20,000 uapšenih, ali viteška katolička Španjolska je pobijedila!

Zagrebačke „Radničke Novine“ ne nalaze ni jedne riječi osude, ni željenja nad prolivenom krvlju i počinjenim barbarstvima nego se osuđuju pisati o „strahovladi u Španjolskoj“. Mi znamo dobro da su naši domaći komunisti solidarni sa zločincima iz Ovieta. Zato neka se ne čude, da katoličko svećenstvo sa propovijedi daonice, i svuda gdje može proglašuje bezbožni komunizam za najvećeg protivnika svakog reda, svake civilizacije i za najopasnijeg protivnika katoličke Crkve, protiv kojeg treba da svim silama radimo i da ga iskorenimo iz našeg hrvatskog katoličkog naroda.

U Rusiji

se počima poležaj katolika poboljšavati. Boljševici dopuštaju kat. svećenicima da po ulici hodaju u svećeničkom odijelu i da služe sv. misu za vjernike u crkvama, koje su vlasništvo drugih država. Svećenika ima samo 30. Pet ih je nedavno zatvoreno.

Zadnji dani Raimonda Poincaré-a

Ugodno se dojmilo katolika, da se je ovaj velik sin Francuske pomirio s Crkvom prije smrti.

Već nekoliko mjeseci prije smrti bivši Predsjednik Republike bio odlučio da učini ovaj korek. Još prije dvije

godine imao je dugi susretak sa pruzvišeni Baudrillardom i zatim se je ispovijedio.

Zadnju sedmicu svog života, u potpunoj svijesti primio je od svog župnika sve svete sakramente. Osoba, koja je bila prisutna, kaže da je bilo dirljivo gledati kako Poincaré veoma pobožno prati sve molitve i liturgične obrede, i da je plakao, slušajući riječi svoga župnika.

Žalobni obred vršio se ja u crkvi Notre Dame u prisutnosti kardinala Bineta i Lienarta i mnogih biskupa, a prisustvovao je i predsjednik Republike gosp. Lebrun.

Komunisti su i lupeži i varalice

U Madridu se je sam predao policiji neki Fernando De Rosa Lencioni, i priznao se vođom terorista u Cuatro Caminos, u Tetuanu i Ventasu. Izjavio je, da se predao zato jer je njegov vrhovni vođa, predsjednik sindikata bankarskih činovnika, pobjegao u inozemstvo i sa sobom odnio blagajnu organizacije.

U Ovieta su komunisti proglasili službeni novac nevrjednim pa su zato izdali papirnate bonove... I svi su začas postali veliki bogataši! Ali sada, kad je red u Ovieta opet uspostavljen, eto nevolje. Uapšenim komunistima ostali su papirnati bonovi... a vođama, koji su pobjegli u inozemstvo, ostao je španjolski novac, koji vrijedi.

Kad se ljudima oduzme strah Božji i njegove svete zapovijedi, što ostane...? Lupeština, varanje, krvoštvo i barbarstvo. Povijest se neprestano opetuje... a ipak maogi ne čeništa da nauče od nje.

Naši dopisi

SOLINE (Dugi Otok), 1/XI 1934.

Preko sedam mjeseci je, što j kod nas osnovana Križarska organizacija. Kroz ovo vrijeme spremali smo se timim radom, za širenje Kristovih načela i križarskih ideala. Nastojanjem i zauzimanjem našeg duhovnog vođe vlč. don Srećka Pavić mi smo nistinu pokročili brzim korakom napred. Da pokažemo našim roditeljima i prijateljima, da i mi nešto možemo, počeli smo se spremati za prvi javni nastup. Izabrali smo komad: „Rasipni sin“ sa još nekoliko ozbiljnih i šaljivih tačaka i skioptikonskim predavanjem. Naša dvorana bila je dupkom puna, ili bolje reći bilo je cijelo selo, a k tome više njih iz susjedne župe Božave. Svi su bili iznenađeni uspjehom. Naša mladež po prvi put je predstavljala i pokazala je svim prisutnima što ona sve može, kad ima svećenika, da se za nju zauzme. Kad su naši prijatelji izlazili iz dvorane pitali su nas ko u jedan glas: „Kad ćete opet nastupiti?“ Odsada svi naši mještani, navlastito prijatelji, sa najvećim zanimanjem pratili su naš rad. Mi nismo organizacija samo za zabave, već i za duhovno-vjerski rad

Pitanje kinematografa je veoma važno jer, uza svu ekonomsku krizu, velik broj ljudi, osobito mladež, pohađa kina. Prof. Maggi 1) je ustanovio da se broj posjetitelja kina sedmično vrte oko 60-95 milijuna.

Na svijetu je u sve oko 60.000 kinematografskih dvorana, a od tih 25.000 u Sjed. Državama N. A. 14.000 dvorana ima više od 2000 sjedala.

Italija broji oko 4000 kinematografa, od kojih su 2000 u rukama katol. organizacija.

Kod nas, u Jugoslaviji, Zagreb je zapravo filmsko središte za cijelu državu. U Zagrebu je 13 filmskih zavoda za proizvodnju i posuđivanje filmova, dok su u Beogradu samo 4. Od 10 domaćih zavoda za proizvodnju filmova, Zagreb ih ima 6. Prema podacima Drž. filmske centrale pri minist. trgovine i industrije: kod nas je, u god. 1933., radilo 319 kinematografa, od kojih su 174 bila zvučna. Ukupni broj sjedala iznosio je 89.951. Najviše kinematografa ima Dunavska (110) pa Savska (62), a najmanje Zetska banovina (9). Dnevno u državi rade 62 kinematografa.

Kod nas Hrvata katolički je kino još u svom prvom

zametku; i u koliko mi je poznato, većinom su to oni mali kino-aparati koje prodaje društvo „Sv. Jeronima“. A bilo bi već vrijeme da koraknemo naprijed i otvorimo po koju kat. kinematog. dvoranu. Barem po gradovima gdje su i najveće čadoredne pogibelji. Gdje nije moguće stvoriti javna katol. poduzeća, širimo barem ona mala kućna i školska kina, koja mogu dobro doći i našim katol. organizacijama. — Kinematograf nije samo otrovno sjemenje, kad postane — kako je skoro uvijek:

1) sredstvo za širenje nečudo-reda. — Žalosno je, da i neke dobre filmove, iznakažeše kojom nedostojnom pikantnom slikom. Većina filmova prikazuje ono što najviše kvari i ponizuje čovjeka. A tmina za vrijeme predstava, pomiješanost spolova, razdražljiva glazba još više uveličava nečudorednu pogibelj. Kako su slabi i oni filmovi, koje t. zv. široki svijet smatra za lijepe i poučne, neka bude dosta samo ovaj primjer.

Film: Ugašeno kandilo. Stranotno, pokvareno stvaranje je središte, duša ove predstave. Ona je zamamila dobroćudnog mladića lijepih i finih osjećaja. Domavina je povjerila njegovom junastvu i njegovoj savjesti dragocjena tajna za vrijeme rata.

1) Rivista internaz. scienze sociali str. 392. 1934.

zato je svečano primenje križara bilo u crkvi sa zajedničkom pričešću. Divan je to bio prizor! Krepki i jaki mladići sklopljenih ruku skupa sa malim križarima stupaju stolu Gospodnjemu, da se nabrane za odlučnu borbu u vrtlogu strasti i modernog poganskog svijeta. Naš duhovni vođa upravio je i mladeži i svemu puku vatreni govor u kojem je pozvao sve prisutne da izvrše volju Isusovu izraženu u Očenašu „dođi Kraljevstvo Tvoje“. Pod zastavom Križa pozvao nas je da se borimo protiv modernog poganskoga i naših građnih narodnih grijeha: psosti, kletve i vjerskog nehaja. Ovaj prizor s križarskom omladinom ponovio se je više puta, a najsvetnije prigodom proslave dana kat. omladine, kad je sva muška i ženska omladina pristupila stolu Gospodnjemu. Po prvi put otpjevala je naša omladina vrlo lijepo uz pratnju harmoniuma A. Šimčevića staroslovensku misu. Ova lijepa svečanost sve je u selu iznenadila i uvjerila se da je našoj omladini jedini spas u križarskoj organizaciji.

Da naš rad bude što solidniji i uspjahniji pobrinuli smo se i za tečaj. Brat sveučilištarske Zvonimir Fržop održao nam je kratki trodnevni tečaj na kojem smo mnogo naučili. Predavanja su bila vrlo zanimiva.

Mi smo i dalje nastavili s tim radom. Sastajemo se svake nedjelje na naša prosvjetna sjela, na kojima drže se razna predavanja, puke i deklamacije. Uz harmonij učimo pjevati razne pobožne pjesme. Roditelji su sretni što su se njihova djeca preko križarske organizacije približila Bogu. pomalo se ostavljaju raznih mana, navlastito naše rak rano, psosti. Iz ovog malog prikaza postaje svakome jasno, da u našim selima ima još žive vjere, koja je često puta zapretana raznim natruhama moderne poganstine. Križarskoj organizaciji i njenim apostolima je dužnost, da naš narod, a naročito našu omladinu sačuva od ovih modernih zaraza, da omladini gaji onaj pelet i ljubav za Krista i za naš rod i onda će moći koraciti boljoj budućnosti. Bog živi!

novčić, vlč. don Šime Meštrović (Velič) Din 40; gosp. Ivo Karavanić (Pag) Din 20; vlč. don Joso Felicinović Din 50. Da počasti uspomenu pok. Frane Mikulandra obitelj Nikole Moro ić Din 20 — Uprava harno z hvaljuje.

ZA LJETNIKOVAČ SV. TEREZE u Filipjakova darovaše vlč. gg. don Marijan Milin Din 100, don Ivo Markanić Din 50; don Šime Meštrović din 40. — Uprava harno z hvaljuje.

BOGOSLOVNOJ BIBLIOTECI u Šibeniku darovao je gosp. Josip Pinjatela iz Biograda dvije knjige — divot izdanja — Biblije, starog i novog zavjeta. — Uprava harno z hvaljuje.

Iz katoličkoga Šibenika

ŽALOBNI OBRED U BAZILICI SV. JAKOVA. U petak 8. o. m. — trideseti dan tragične smrti Našeg blagopok. Kralja — održan je u 10 sati žalobni obred. Bili su predstavnici svih civilnih, vojničkih i mjesnih vlasti i svih društava. Katedrala je bila sva zastrta crninom. Obred je obavio preuzv. biskup dr Mileta uz veliku asistenciju. Društvo „Kolo“ je ispjevalo „Pokoju vječni“, zbor bogoslova „Smiluj mi se Bože“, a zbor Jadranske Straže: „Kako umire pravednik“. Žalobni obred održao se je i u svim župskim crkvama obiju biskupija.

MJESNA REALNA GIMNAZIJA BEZ VJEROUČITELJA. Od četvrtog razreda real. gimnazije pak dalje ne poučava se vjeronauk te nam se mnogi roditelji tuže i krive crkovnu vlast. Poznato nam je da je crkovna vlast učinila sve i čini da čim prije bude imenovan vjeroučitelj na gimnaziji. Neki vide u tomu omalovaženje vjeronaučne obuke, jer kažu da kad fall koji profesor za koji drugi predmet to se urgire i direkcija nastoji da se čim prije imenuje. Bilo bi dobro da i direkcija škole sa svoje strane poduzme

da se već jednom imenuje nastavnik vjeronauk, jer je ta u interesu same škole. Vjerska obuka je važna za uzgoj omladine osobito u današnje doba ateizma, materijalizma, kemualizma. Čujemo da su i roditelji odlučili da poduzmu i sa svoje strane korake da se već jednom imenuje vjeroučitelj, jer ne će da njihova djeca, budu bez vjeronaučne obuke. Uvjereni smo da će mjerodavni faktori nastojati da se odmah imenuje vjeroučitelj, jer i zakon traži da učenici budu vaspitani u vjersko moralnim načelima, bez kojih nema prave odgoje. Ako želimo imati dobre građane i vjerne državljane podupiremo vjersku obuku!

U FOND „KATOLIKA“ da počaste uspomenu pok. prepozita don Iva Iva-

ORIGINAL GOODYEAR WELT

Peko

BEST QUALITY

Veliki izbor ljetnih cipela uz snižene cijene.

ŠIBENIK SPLIT
Kralja Tomislava Marulićeva 7.

Pošaljite pretplatu!

VLAHOV

OKREPLJUJUĆI ŽELUDAČNI ELIXIR

KUĆA UTEM GOD. 1861.

ZDRAVSTVENI GORKI LIKER SVJETSKOG GLASA

proizvađa jedino R. VLAHOV ŠIBENIK

PRVA DALMATINSKA TVORNICA CRKVENIH VOŠTANIH SVIJEĆA NA PARU

LJUBO MANOJLOVIĆ — ŠIBENIK

Izrađujem crkvene voštane svijeće svake veličine. Specijalna izrada svijeća sa nakitima iz najbolje vrsti „pašarina“.